

R o z s u d o k
V m e n e S l o v e n s k e j r e p u b l i k y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Górasza a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Rudolfa Čirča v právnej veci žalobcu **J. J.**, bývajúceho v S.S., v dovolacom konaní zastúpeného K. P., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v B. proti žalovaným **1/ D. K.**, bývajúcej vo Z., **2/ PhDr. Ing. G. B.**, bývajúcemu v B.B., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a iné**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 9 C 38/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. októbra 2008, sp.zn. 15 Co 179/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 23. mája 2008 č.k. 9 C 38/2008-79 v spojení s opravným uznesením z 10. júla 2008 č.k. 9 C 38/2008-109 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovaným 2/ ako kupujúcim X. a súčasne nahradenia prejavu vôle žalovanej 1/ uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu o prevode spoluvlastníckych podielov nehnuteľností v znení uvedenom v petite žaloby. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v sume 21 923,-- Sk na účet ich právnej zástupkyne a rozhodol tiež o jeho povinnosti nahradiť trovy štátu. Vychádzal zo zistení, že žalobca je podielovým

spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na Katastrálnom úrade v B. B., Správe katastra V. pre k. ú. a obec S. K. na LV č. X., že kúpnu zmluvou z X., na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva dňa 15. augusta 2007 Správou katastra V. pod V., žalovaná 1/ vykonala prevod spoluvlastníckych podielov na týchto nehnuteľnostiach na žalovaného 2/ a že pred uzavretím tejto kúpnej zmluvy neponúkla na predaj spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom, t.j. ani žalobcovi, čím porušila predkupné právo žalobcu viažuce sa k týmto nehnuteľnostiam (§ 140 Občianskeho zákonníka - ďalej len OZ). Keďže v čase rozhodovania súdom, ktorý je v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok určujúci, došlo u sporných nehnuteľností k obnoveniu pôvodného právneho stavu (na základe platného odstúpenia od kúpnej zmluvy žalovaným 2/ Správa katastra V. vykonala v liste vlastníctva č. X. zápis vlastníckeho práva formou záznamu v prospech žalovanej 1/), dospel k záveru, že v súdnej veci „predmet sporu odpadol,“ a preto „nemohol už o žalobe rozhodovať“. Aj v prípade, ak by k platnému odstúpeniu od zmluvy nedošlo, uplatnenému nároku by nebolo možné vyhovieť. V tejto súvislosti vychádzal z názoru, že žalobca ako podielový spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa nemôže s úspechom domáhať v jednom konaní relatívnej neplatnosti právneho úkonu a súčasne nahradenia prejavu vôle, aby mu nadobúdateľ vec ponúkol na predaj. Predpokladom uplatnenia práv vyplývajúcich z ustanovenia § 603 ods. 3 OZ totiž nie je, aby sa oprávnený najskôr dovolal relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu vo vzťahu ku všetkým účastníkom zmluvy. Zo zákona vyplýva, že obidve možnosti ochrany spoluvlastníka, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa navzájom vylučujú. Dospel preto k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné ani z tohto dôvodu poskytnúť právnu ochranu. Nepripustenie zmeny petitu žaloby odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 95 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy došlo skôr, než by mal súd zmenené znenie návrhu pripustiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 15. októbra 2008, sp.zn. 15 Co 179/2008 na odvolania žalobcu aj žalovaných (žalovaní napadli len výrok o trovách konania) rozsudok okresného súdu vo veci samej a vo výroku o trovách konania štátu potvrdil. Vo výroku o trovách prvostupňového konania ho zmenil tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v sume 20 754,-- Sk na účet advokátky žalovaných a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že je dovolanie prípustné. V odôvodnení rozsudku týkajúceho sa veci samej uviedol, že i keď súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia výslovne neuviedol, o ktoré ustanovenie zákona oprel zamietajúci rozsudok, z jeho odôvodnenia je zrejmé, že tak urobil

v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. V tejto súvislosti doplnil, že aj podľa jeho názoru žalovaný 2/ od kúpnej zmluvy odstúpil platne. Nesúhlasil s názorom žalobcu ohľadne účinkov dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu a neakceptoval ani jeho tvrdenie, že úkony žalovaných po podaní žaloby na súd sú právne irelevantné. Súd prvého stupňa preto správne, v súlade s ustanovením § 154 ods. 1 O.s.p. vychádzal z právneho stavu, aký tu bol v čase jeho rozhodovania. V tomto čase na strane žalobcu už neexistoval stav právnej neistoty. Hoci pôvodne došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, žalovaní tento stav odstránili, v dôsledku čoho žalobcovi zostalo predkupné právo zachované. Vyhovením žalobe o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy by sa na jeho právnom postavení nič nezmenilo. Na žalobe o určenie neplatnosti právneho úkonu preto žalobca nemôže mať podľa stavu, aký tu bol v čase vyhlásenia rozsudku, žiaden právne relevantný záujem. K dôvodnosti zamietnutia žaloby o nahradenie prejavu vôle žalovanej 1/ uzavrieť so žalobcom kúpnu zmluvu o prevode spoluvlastníckych podielov za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil žalovaný 2/ uviedol, že v zmysle § 603 ods. 3 OZ (všeobecnú právnu úpravu predkupného práva je potrebné použiť i na prípady predkupného práva spoluvlastníkov) sa môže spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, domáhať buď od nadobúdateľa (nie predávajúceho), aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované, alebo sa môže domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu. Právna úprava predkupného práva neumožňuje oprávnenej osobe z predkupného právneho vzťahu „s úspechom sa domáhať od povinnej osoby predaja a tak urobiť zo svojej vôle a proti vôli povinnej osoby predkupné právo aktuálnym“. Dospel preto k záveru, že ani v prípade určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/, povinnosť žalovanej 1/ ponúknuť spoluvlastnícky podiel na predaj žalobcovi, zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva. Žalobca ako podielový spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa teda nemôže s úspechom domáhať v jednom konaní vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu a súčasne vydania rozhodnutia, ktorým sa pri kúpnej zmluve nahradí prejav vôle pôvodného spoluvlastníka (žalovanej 1/). Keďže ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu pripustil vo veci dovolanie na otázku, či „predkupné právo podielového spoluvlastníka sa môže realizovať aj tak, že podielový spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa účinne dovoľá relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy a súčasne sa domáha nahradenia prejavu vôle predávajúceho, ktorý sa po účinnom dovolaní sa relatívnej neplatnosti opätovne stal obligačno-právnym vlastníkom. K tomu treba pripojiť obsah kúpnej zmluvy, ktorá musí byť pripojená k návrhu, ktorej podmienky kúpnej zmluvy sú totožné k podmienkam kúpnej zmluvy, ktorej relatívnej neplatnosti sa podielový

spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, dovoľáva“. K žalobcom tvrdenej vade odňatia možnosti konať pred súdom spočívajúcej v tom, že súd prvého stupňa zamietol jeho návrh na zmenu žaloby a o opakovanom návrhu vôbec nerozhodol uviedol, že zamietnutím návrhu žalobcu na zmenu žaloby v zmysle § 95 O.s.p. nedošlo k žalobcom tvrdenej vade. Rovnako, za nesprávny nepovažoval ani postup okresného súdu, ak o opakovanom návrhu na zmenu žaloby, opierajúcom sa o rovnaké dôvody, znovu nerozhodol. Pokiaľ ide o odvolania účastníkov konania voči výroku o náhrade trov konania uviedol, že námietky oboch strán sú v určitej časti dôvodné. Vo výroku o trovách prvostupňového konania preto rozsudok súdu prvého stupňa zmenil.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, prípadne, ak by dovolací súd dospel k záveru, že nesprávnosť napadnutého rozsudku spočíva len v nesprávnom právnom posúdení inak správne zisteného skutkového stavu navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobe vyhovie. Uviedol, že odvolací súd síce na zistený skutkový stav použil správnu právnu normu, nesprávne ju interpretoval a aplikoval. Zmyslom a cieľom podanej žaloby nebolo navrátenie vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím kúpnej zmluvy, ale realizácia predkupného práva k spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach vyplývajúca žalobcovi z ustanovenia § 140 OZ. Použitá kombinácia žalôb je iba spôsob (právna cesta) ako dosiahnuť realizáciu jeho predkupného práva. V kontexte s dovolacou otázkou mala podľa dovolateľa zásadný význam otázka, kedy nastávajú účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti, ktorú odvolací súd neposúdil správne (následne neposúdil správne ani úkony žalovaných - odstúpenie od zmluvy, dohodu o vydaní nehnuteľností). Tieto nastávajú dôjdením hmotnoprávneho úkonu do sféry účastníkov relatívne neplatného právneho úkonu (v danej veci sa tak stalo doručením žaloby) a nie rozhodnutím súdu o určení relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ako to nesprávne ustálil odvolací súd. Žalovaná 1/ sa opätovne stala po účinnom dovolaní sa relatívnej neplatnosti vlastníčkou predmetných nehnuteľností. Za tejto situácie nie je preto možné predkupné právo ani realizovať inak, než domáhaním sa nahradenia prejavu vôle predávajúceho, t.j. v danej veci žalovanej 1/, ako osoby, ktorá porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 140 OZ. Okrem toho namietal „prístup“ súdu k otázke platnosti odstúpenia od zmluvy žalovaným 2/ len s poukazom na ustanovenie § 154 O.s.p. ktorý považoval za nesprávny. Týmto nesprávnym prístupom mu súd odňal možnosť konať pred súdom. Za vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. považoval aj skutočnosť, že súd

nerozhodol o jeho opakovanom návrhu na zmenu žaloby, hoci skutková situácia bola zmenená, v dôsledku čoho nemohol uplatniť svoje práva. Navyše, otázka platnosti odstúpenia od zmluvy žalovaným 2/ z 20. apríla 2008 je významnou skutočnosťou pre právne posúdenie veci. Pre nesprávny právny názor ohľadom tejto skutočnosti bol preto vylúčený z realizácie svojich procesných práv.

Žalovaní svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu žalobcu nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

Pred samotným posúdením napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti považuje dovolací súd za potrebné upozorniť, že vyslovením prípustnosti dovolania (§ 238 ods. 3 O.s.p.), odvolací súd vymedzuje zároveň aj právnu otázku zásadného významu, pre vyriešenie ktorej vytvoril v dovolacom konaní priestor. Dovolanie v takomto prípade môže byť odôvodňované výlučne len nesprávnym právnym posúdením tej otázky, ktorá sa stala predmetom pripustenia. Dovolací súd sa potom obmedzuje len na tie dôvody dovolania, ktoré spadajú do rámca prípustného dovolacieho dôvodu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

V posudzovanej veci odvolací súd pripustil dovolanie proti svojmu potvrdzujúcemu rozsudku na otázku, či „predkupné právo podielového spoluvlastníka sa môže realizovať aj tak, že podielový spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa účinne dovolá relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy a súčasne sa domáha nahradenia prejavu vôle predávajúceho, ktorý sa po účinnom dovolaní sa relatívnej neplatnosti opätovne stal obligačno-právnym vlastníkom“.

Hneď na úvod dovolací súd poznamenáva, že právna otázka, je sčasti nepresná, lebo práva a povinnosti z predkupného práva možno vykonať (realizovať) len vtedy, ak právny vzťah z predkupného práva sa stal aktuálnym a nerušene pretrváva. Ak už predkupné právo oprávneného spoluvlastníka bolo porušené (ako tomu bolo v danej veci), môže sa tento

spoluvlastník domáhať nápravy (nie realizácie predkupného práva) a to len zákonom stanoveným spôsobom. V konaní teda išlo v podstate o riešenie otázky možného spôsobu ochrany spoluvlastníka, ktorého predkupné právo bolo porušené, pričom odvolací súd dospel k záveru, že oprávnený spoluvlastník pri porušení jeho predkupného práva sa nemôže s úspechom domáhať ochrany formou podania žaloby o neplatnosť zmluvy o prevode podielu a súčasne vydania rozhodnutia, ktorým sa pri kúpnej zmluve nahradí prejav vôle povinného spoluvlastníka.

Podľa dovolacieho súdu, tento právny názor odvolacieho súdu treba považovať za správny.

Podľa § 140 OZ ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

Podľa § 40a veta prvá OZ ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá.

Podľa § 603 ods. 3 OZ ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak porušil niektorí z podielových spoluvlastníkov povinnosť ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel ku kúpe ostatným spoluvlastníkom ako prvým a skutočne vykonal prevod svojho spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu (nie na osobu blízku), vystavuje sa spolu s tretou osobou osobitnej forme postihu uvedenej v § 40a OZ. Keďže v prípade zákonného predkupného práva podielových spoluvlastníkov ustanovenie § 140 OZ neobsahuje osobitnú úpravu, nič nebráni tomu, aby sa aj na tieto vzťahy použila všeobecná právna úprava o predkupnom práve nachádzajúca sa v § 602 a nasl. OZ. V prípade porušenia predkupného práva je teda nutné pripustiť aj možnosť oprávneného spoluvlastníka domáhať sa alternatívne práva, vyplývajúceho mu z ustanovenia § 603 ods. 3 OZ. Oprávnený spoluvlastník z predkupného práva má teda pri

porušení povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka na výber tri zákonné možnosti. Môže sa domáhať buď vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníctva na tretiu osobu alebo sa môže voči nadobúdateľovi (tretej osobe) domáhať, aby mu predaný spoluvlastnícky podiel ponúkol za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od povinnej osoby. Ak tak nadobúdateľ dobrovoľne neurobí, môže sa domáhať na súde vydania rozhodnutia, ktorým sa pri kúpe nahradí prejav vôle nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 O.s.p.). Treťou možnosťou je, že si ponechá predkupné právo, ktoré však začne pôsobiť až voči nadobúdateľovi. Treba zdôrazniť, že súbežné uplatnenie nároku podľa § 40a a § 603 ods. 3 OZ je z právnej povahy veci vylúčené. Iné následky porušenia predkupného práva zákon nepripúšťa a preto zo zákona nemožno vyvodíť ani iný spôsob ochrany oprávneného spoluvlastníka, ktorého predkupné právo bolo porušené.

V posudzovanej veci súdy nižšieho stupňa vychádzali zo zistenia (dovolateľ jeho správnosť nepochybňoval), že žalovaná 1/ predtým, ako sa rozhodla svoje spoluvlastnícke podiely previesť na cudziu osobu, neponúkla podiely na nehnuteľnostiach ostatným spoluvlastníkom a teda ani žalobcovi, čím si nesplnila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 140 OZ. Ide teda nepochybne o prípad porušenia predkupného práva oprávneného spoluvlastníka (žalobcu). Odvolací súd na tento prípad použil správne právne normy a aj ich správne interpretoval, keď dospel k záveru, že žalobca ako podielový spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa môže domáhať buď od nadobúdateľa (nie od povinného spoluvlastníka), aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované, alebo sa môže domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu. Správny, zákonu zodpovedajúci je jeho záver, že oprávnený spoluvlastník pri porušení jeho predkupného práva sa nemôže s úspechom domáhať ochrany formou podania žaloby o neplatnosť zmluvy o prevode podielu a súčasne vydania rozhodnutia, ktorým sa pri kúpnej zmluve nahradí prejav vôle pôvodného spoluvlastníka. K dôvodom rozsudku v tomto smere odvolacím súdom uvedeným, ktoré sú výstižné a presvedčivé, dovolací súd dodáva, že z ustanovenia § 2 ods. 1 a 2 OZ (zakotvuje pre občianskoprávne vzťahy zásadu, že tieto vznikajú na základe právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája a princíp rovného postavenia subjektov v týchto vzťahoch) vyplýva, že žiadny z účastníkov občianskoprávneho vzťahu nemôže stanoviť právne postavenie iného subjektu napr. tým, že od neho vyžaduje splnenie právnej povinnosti, hoci sa nestalo aktuálnym. Prejav vôle subjektu právneho vzťahu je možno nahradiť súdnym rozhodnutím v zmysle § 161 ods. 3 O.s.p. len v tých prípadoch, keď

to zákon výslovne umožňuje (§ 715 OZ), resp. kde povinnosť k právnomu konaniu subjektu je stanovená zákonným ustanovením alebo ako záväzková povinnosť je založená iným právnym úkonom (§ 50a OZ).

Práva a povinnosti z právneho vzťahu zákonného predkupného práva v zmysle § 140 OZ sa stávajú aktuálnymi (vznikajú) až okamihom, keď jeden zo spoluvlastníkov sa rozhodne svoj podiel scudziť a vykonať jeho prevod na inú než blízku osobu. Momentom účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu, (vyslovením relatívnej neplatnosti) nastáva stav, ako keby právny úkon nebol urobený (obdobne ako pri absolútnej neplatnosti právneho úkonu). To znamená, že táto možnosť nápravy porušenia predkupného práva spôsobuje navrátenie vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím relatívne neplatnej zmluvy, včítane práv a povinností vyplývajúcich z predkupného práva. Účinné dovolanie sa relatívnej neplatnosti nemá automaticky za následok vznik práv a povinností z právneho vzťahu z predkupného práva. Bez toho, aby sa povinný spoluvlastník z predkupného práva rozhodol znova svoj podiel scudziť, práva a povinnosti z právneho vzťahu predkupného práva nevznikajú. Chýba teda akýkoľvek zákonný podklad pre možnosť domáhať sa nápravy žalobou o nahradenie prejavu vôle povinného spoluvlastníka súdnym rozhodnutím v zmysle § 161 ods. 3 O.s.p. Dovolateľ sa preto mylne domnieva, že v posudzovanej veci sa predkupné právo podielového spoluvlastníka môže „realizovať“ aj tak, že podielový spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa účinne dovoľá relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy a súčasne sa domáha nahradenia prejavu vôle predávajúceho, ktorý sa po účinnom dovolaní relatívnej neplatnosti stáva opätovne obligačno-právnym vlastníkom.

Pokiaľ dovolateľ v kontexte dovolacej otázky namietal nesprávne právne posúdenie okamihu účinkov dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu a následne nesprávneho posúdenia platnosti odstúpenia od zmluvy odvolacím súdom, podľa názoru dovolacieho súdu išlo o dôvody, ktoré nespádajú do rámca prípustného dovolacieho dôvodu. Opodstatnenosťou týchto námietok sa preto dovolací súd nezaoberal.

K námietkam žalobcu, podľa ktorých mu odvolací súd svojim nesprávnym postupom odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že tieto nie sú dôvodné. Skutočnosť, že odvolací súd vec (platnosť odstúpenia od zmluvy) posudzoval podľa stavu, aký tu bol v čase vyhlásenia rozsudku, nemožno považovať za postup nesprávny,

ktorým by sa žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom. Otázku platnosti odstúpenia od zmluvy súd v konaní riešil ako otázku predbežnú, pričom ju neriešil len s poukazom na ustanovenie § 154 O.s.p., ako to nesprávne uvádza žalobca. K právnomu posúdeniu tejto otázky sa žalobca mal možnosť v konaní vyjadriť (a aj k nej zaujímal stanoviská). Z obsahu jeho dovolania nie je zrejmé, z realizácie akých konkrétnych procesných práv mal byť nesprávnym právnym posúdením tejto otázky vylúčený.

Ani nedostatok rozhodnutia súdu o opakovanom návrhu žalobcu na zmenu žaloby (§ 95 O.s.p.), o ktorom už raz bolo rozhodnuté, nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Už odvolací súd sa v dôvodoch svojho rozsudku s touto námietkou žalobcu náležitým spôsobom vypořiadal. Dovolací súd sa stotožňuje s dôvodmi v tomto smere odvolacím súdom uvedené a v plnom rozsahu na ne odkazuje.

So zreteľom na vyššie uvedené možno zhrnúť, že žalobca neopodstatnene namietal, že odvolací súd na vec síce použil správne právne normy, ale ich nesprávne interpretoval a teda že jeho rozsudok v dovolaní pripustenej otázke spočíva na nesprávnom právnym posúdení veci. Keďže v konaní neboli zistené ani vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

Žalovaní mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaným v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto im neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová

